

ФАУСТЪ.

Недѣй, дѣте! Ти виждашъ, азъ те любя,
За мойтъ мили кръвъ и плътъ ще губя,
Но черквата на никого не грабя.

МАРГАРИТА.

Не стига само туй, а вѣра трябва.

ФАУСТЪ.

И трѣбва?

МАРГАРИТА.

Да би могълъ да се свѣсти.
Чрѣзъ менъ! Светитѣ тайнства не почиташъ ти.

ФАУСТЪ.

Почитамъ ги.

МАРГАРИТА.

Но тѣ не сж ти мили.
На черква скоро ти ходи ли?
И вѣрвашъ ли въвъ Бога?

ФАУСТЪ.

Ангелъ мой!

Речѣ ли нѣкой вѣрвамъ въ Бога, той —
Билъ попъ или мждрецъ —
Въ ума си мисли за глупецъ
Тогова, който пита.

МАРГАРИТА.

Така и ти ли?

ФАУСТЪ.

Не ме разбирай криво, ангелъ милий!
Кой смѣе да го спомене
И да се закълне:
„Да, азъ го вѣрвамъ?“